

Ó, emberi gyarló nemzetség

Halottas ének

Ó, em - be - ri gyar - ló nem - zet - ség,
min - den dol - god csak hív - ság, két - ség!

Mi - ben bí - zol? A - rany és e - züst
el - e - nyé - szik min - den, mint a füst.

R) Ó, ha - lál, ó, ha - lál, ó, ször - nyű ha - lál!

2. Nem látod-e annyi példában,
hogy a halál siet dolgában?
A sok tisztség s nagy birodalom
elolvad majd, mint a hóhalom. **R)**

3. Kik a magas székeket ülik,
még a halált el nem kerülik.
Meg nem ment a nagy királyi szék,
semmi nagyság, semmi tisztesség. **R)**

4. Légy erős, bár nagy és hatalmas
vagy, mint Sámson, oly diadalmas
vagy, szép, mint a piros rózsaszál,
mit sem használ, mégis lekaszál. **R)**

-
5. Mit használ szép, aranyszín hajad,
kláris forma, gyenge ajakad,
mit kristályos, fényes, kék szemed,
ha a sírba dugják holt fejed? **R)**
6. Hány mosolygó, színes violák,
rubintoknál pirosabb orcák
bimbójukban vesztek tavaszon,
akik nyarat reméltek nagyon. **R)**
7. Gyenge szüzek, pávák, szép ifjak,
ne játsszatok, nemes úrfiak!
Váratlan jó reátok a sor,
testetekből még ma válhat por. **R)**
8. Nincs e földön hosszú maradás,
fogadó ez, nem örök lakás.
Láss dolgodhoz, míg az úton vagy,
ne játsszál, mert számadásod nagy! **R)**